

Εξοφούμενη διατρίβη κατά χωρίον αὐτῶν ἀποκοπῇ.

# ΣΑΛΠΙΓΞ

## ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

### ΠΟΛΙΤΙΚΟ-ΕΚΤΥΡΙΚΗ

### ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Ἄρθρα σήμερον τῶ προγράμματι τῆς "Σαλπίγγος" καὶ χωρίζονται δωρεάν.

Συνδρομὴ ἑτησία προπληρωτέα.  
 Ἐν Κύπρῳ.....Σελ. 8.  
 Ἐν τῷ Ἑξωτερικῷ.....,, 12.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῷ Συντάκτῃ  
 Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩ. Editor S. HOURMOUZIOS.

Παύσαθε ληροῦντες, καὶ περὶ τῶν ὅλων ἐρίζοντες, καὶ κέρατα ἀλλήλοις φύοντες,  
 καὶ κροκοδείλους ποιοῦντες. (Λουκ. Νεκρ. Διάλ.)

Σκέψεις ἐπὶ τοῦ Ἐκκλησια-  
 στικοῦ ζητήματος.

Τὸ ἀπό τινος ἐν τῇ φίλῃ Πα-  
 τρίδι καὶ δημοσιογραφίᾳ καὶ Κλη-  
 ρικοῦς καὶ ἰδιώτας, ἀπατχολοῦν  
 σπουδαιότατον Ἐκκλησιαστικὸν  
 ζήτημα, ὑπὲρ οὗ τοσαῦται ὑπὲρ ἢ  
 κατὰ ἐπὶνέχθησαν γνῶμαι, κατὰ  
 πολλὰς παρασάγγας μακρὰν τυ-  
 χάνει τῆς σκοπίμου καὶ πραγματι-  
 κῆς λύσεώς του, καὶ ἅς μὴ πειρώ-  
 μεθα διὰ μονομερῶν τε καὶ ἀβασα-  
 νίστων συμπερασμάτων καὶ σκέψε-  
 ων νὰ τὸ λύσωμεν, καθότι ἡ εἴσο-  
 χος καὶ ἐμπρέπουσα λύσις ἔγκει-  
 ται οὐχὶ ἐν τῷ παρόντι, ἀλλ' ἐν  
 τῷ μέλλοντι ὑπὸ αἰσιωτέροις οἰω-  
 τούς.

Καὶ πράγματι, ὁ περιεσκεμμέ-  
 νως μελετῶν αὐτὸ διορᾷ ἐναργῶς,  
 ὅτι προαπαιτεῖται νὰ ὑφίσταται  
 α' Κυβέρνησις ὁμογενὴς καὶ πα-  
 τρικὴ, φειδωλιῆν τῶν ἐν γένει συμ-  
 φερόντων τοῦ ἔθνους, κατὰ συνέ-  
 πειαν δὲ καὶ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκ-  
 κλησιαστικῶν. β' Νόμος κανονί-  
 ζων τὰς σχέσεις τοῦ Κλήρου πρὸς  
 τὴν Πολιτείαν, ὅστις εἶναι ἐκ τῶν  
 ὧν οὐκ ἄνεν. γ' Δῆμοι ἀνεξάρτη-  
 τοι, ὑπὸ κυλῶς νομοθετημένων νό-  
 μων διεπόμενοι, ὅπως ἀναλάβωσιν  
 ἐν ἐκάστη περιφερείᾳ τῆς Ἐθνικῆς  
 περιστάσεως τὴν διαχείρισιν. δ' Ἐ-  
 πιτροπὴ ἐξελεγκτικὴ προεδρευομέ-  
 νη, καθ' ἣν ἐν Ἑλλάδι, ὑπὸ Βα-  
 σιλικοῦ ἐπιτρόπου. ε' Κανονισμέ-  
 νοι ὑποχρεωτικοὶ δημοτικοὶ φόροι,  
 πρὸς ἐπάρκειαν τῶν δημοτικῶν ἀ-

ναγκῶν. σ' Ταμεῖον Ἐθνικόν, ὑ-  
 πό τοῦ Κράτους ἐγγυημένον, ἐν ᾧ  
 τὸ πλεονάζον νὰ κατατίθεται προὶ  
 ὄν τῆς διαχειρίσεως τῶν Ἐθνικῶν  
 κτημάτων, καὶ ἐξ αὐτοῦ μισθοδο-  
 τεῖται ἀξιοπρεπῶς τε ἀνώτερος ἢ  
 κατώτερος Κληρὸς.

Ταῦτα πάντα ἀδύνατον εἶναι  
 εἶναι γὰρ τῷ παρόντι, ἀλλ' ἐν τῷ μέ-  
 λοντι, ὅτε ἡ θεία Πρόνοια, ἡ δια-  
 σώσασα τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὸ σκά-  
 φος ἐκ παντοίων κινδύνων καὶ ναυ-  
 αγίων, ἐπινεύσῃ τέλος νὰ φέρῃ ἢ  
 ἡμᾶς ἐκεῖ, ὅπου ἡ διάνοια ἡμῶν ἢ  
 οἱ πόθοι ἀπ' αἰώνων εἰσὶν ἐστραμ-  
 μένοι.

Καὶ ὅμως, ἐν ᾗ πολιτικῇ κατα-  
 στάσει νῦν διυτελοῦμεν, ὅπως κάλ-  
 λιον τὰ Ἐθνικά μας κτήματα συν-  
 τηρήσωμεν καὶ ἐπαυξήσωμεν, καὶ  
 τὰς προσόδους εὐστοχώτερον χρη-  
 σιμοποιήσωμεν, μία καὶ μόνη ὑπο-  
 λείπεται λύσις, ἐξαρτημένη καὶ αὐ-  
 τη μολοντοῦτο ἐκ τῆς ὁμοθυμῶν  
 συνεννοήσεως ἢ συμπράξεως Κλή-  
 ρου τε ἢ λαοῦ, συνεργασθησομέ-  
 νων ἐν αὐταπαρνήσει ἢ ἀληθεῖ πα-  
 τριωτικῷ ἐνδιαφέροντι, ἄνευ τοῦ  
 ποιεῖν οὐδεμίαν οὐδόλως μεταξὺ  
 τῶν διάκρισιν, ἐπεὶ δὲ Ἐκκλησία ἢ  
 ἔθνος ταυτόσημα εἶναι, ἢ ἀδιά-  
 σπαστα, ἢ ἀδιαίρετα.

Ὅθεν ἐν πρώτοις ἀνάγκη νὰ ρί-  
 ψωμεν εἰς κόρακας ἢ φιλοπρωτίαν,  
 ἢ φιλαυτίαν ἢ ἐγωισμόν, ἢ τὸ κατ'  
 ἀδελφῶν ἢ τοῦ Κλήρου ἀδικαιολό-  
 γητον ἢ παράλογον, ἢ ταπεινωτι-  
 κὸν διὰ τε τὴν Ἐκκλησίαν ἢ τὸ  
 ἔθνος μίσος, ἐλαττώματα φθορο-

ποιὰ, ἐθνοβόρα, ἅτινα καταβιβρώ-  
 σκουσι τὴν Ἐθνικὴν τιμὴν ἢ ἀξί-  
 οπρέπειαν, ἢ ὑποβιβάζουσιν ἡμᾶς  
 εἰς τὰ χαμηλότατα ἐξευτελιστι-  
 κα τῆς υπάρξεως στερώματα ἢ εἰς  
 τὴν ἀφάνειαν, ἐπεὶ δὲ διαλύουσι  
 τὸν Ἐθνικὸν σύνδεσμον, ὅστις ὡς

κρίκος σιδηροῦς δέον αἰετοτε νὰ  
 συγκρατῇ τὸ ὅλον Χριστεπώνυμον  
 πλήρωμα εἰς ἓν καὶ μόνον ἀδιαίρε-  
 τον σῶμα, ὅπερ κέντρον νὰ ἔχῃ  
 τὴν σωτήριον ἢ ἀγίαν Κιβωτὸν  
 Ἐκκλησίαν. Δεύτερον ἐν τῇ συν-  
 νισθῇ τῆς ιερότητος τῶν καθη-  
 κόντων μας, νὰ συνέλθωμεν ἢ ὡς  
 Χριστιανοὶ ἢ ὡς Ἕλληνες, ἵνα ἐκ-  
 λέξωμεν ἐπιτροπὴν παγκύπριον, ὅ-  
 πως αὕτη μετὰ τῆς τετρακτῆος τῶν  
 Ἱεραρχῶν μας συντάξῃ καταστα-  
 τικοὺς πίνακας τῆς ἐτημιακῆς πε-  
 ριουσίας τῶν Μητροπόλεων, Μονα-  
 στηρίων ἢ ἐξαρτημάτων, κατὰ δια-  
 μερίσματα ἢ χωρία ἢ θέσεις.

Ἐπομένως ἐν ἐκάστη οἰκίᾳ τῶν  
 καταστατικῶν στήλῃ νὰ καταχωρη-  
 θῶσιν αἱ καλλιεργούμεναι γαῖαι  
 κατὰ τεμάχια ἢ στρέμματα ἢ σύν-  
 ορα ἢ θέσεις διακριτικᾶς, ἢ αἱ χέρ-  
 σοι ἢ οἱ μερράδες καλούμενοι ὡς  
 αὐτῶς. Ἐν στήλῃ δ' ἐπίσης ὁρισμέ-  
 νῃ ὁ τελούμενος ἐκάστου φόρος, ἢ  
 αἱ δαπάναι, ἢ τὸ προκύπτον ἐρ-  
 δος ἐκ τῆς ἀμέσου ἢ ἐμμέσου καλ-  
 λιεργείας ἢ ἐκ μισθώσεως, ἢ ἐν τῇ  
 τῶν παρατηρήσεων στήλῃ αἱ ζη-  
 μιαί.

Ἐν ἑτέρῳ εἴτα καταστατικῇ  
 Βιβλίῳ αἱ πρόσοδοι ἐκάστου θρό-  
 νου, ὑφ' οἷανδήποτε καλοῦνται ὁ

νομασίαν, θρονικά, κανονικά, ζητείται ἡ τὰ παραπλήσια κατὰ τάξιν. Ἐξαιρουμένων τῶν λειτουργικῶν, μνημυσύνων τελετῶν κατὰ πρόσκλησιν ἢ λοιπῶν ἄλλων λαμβανόμενων συνομοίων δικαιωμάτων, ἃ περ κατὰ γενικὸν κανόνα ἀνέκαθεν ἀνήκουσι τοῖς Ἀρχιερεῦσι, καλούμενα δικαιώματα περιτραχηλίου.

Ἐν ἄλλῃ δὲ γενικῇ ἐνεργητικῇ ἢ παθητικῇ πίνκι, τὸ ἄθροισμα τῶν ἐν γένει προσόδων ἢ ἐνός, καὶ ἐτέρωθεν αἱ ἐν γένει δαπάναι μισθοὶ ὑπαλλήλων, φέρ' εἰπεῖν, τὰ πρὸς συντήρησιν τῆς κτηματικῆς περιουσίας, Μητροπόλεων, Μοναστηρίων καὶ τοῦ ἀνωτέρου Κλήρου, καὶ αἱ εἰς εκπαιδευτικὰ καταστήματα ἐτήσια συνδρομαί.

Ἐξ ὧν τούτων βεβαίως ἀναφανήσεται τὸ προκύπτον καθαρὸν πλεόνασμα, ἢ καὶ ἐν περιπτώσει τὸ ἔλλειμμα, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς θέμελλον καὶ βάσις κανονισθισμένης βελτιωτέρας διαχειρίσεως, καὶ κατὰ συνέπειαν πρωτοπολοῦσιν πρὸς διακανόνισιν τῶν δαπανῶν ἢ χρησιμοποίησιν τῶν πλεονασμάτων. Διὰ δὲ τὸ ἔλλειμμα δεόν νὰ ἐξευρεθῇ συμπληρώσεως μέσον, διὰ κανονισθισμένης ἐτήσιας ὑποχρεωτικῆς συνδρομῆς κατὰ πόλεις καὶ χωρία, καὶ ἐπομένως κατ' ἄτομα, σχετικῶς τῆς καταστάσεως ἐνός ἢ κάστου ἀτόμου, ὅπως διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀντικατασταθῶσι τοῦ λοιποῦ αἰατοῦ κειμαιζητεῖται ἡ μάλλον ἐπαίτια.

Ἐπὶ πλέον νὰ κανονισθῶσι, καθ' ἅπερ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Ἑλλάδι καὶ ἄλλαχοῦ, καὶ τὰ τῶν ἀδείων γάμων τέλη, καὶ τὰ τῶν γεννήσεων βαπτίσεων καὶ διαζυγίων καὶ λοιπῶν ληξιαρχικῶν πράξεων, διαιρεθισόμενα εἰς τάξεις τέσσαρας, ἐξ ὧν ἡ τετάρτη διὰ τοὺς ἀποδεδειγμένους ἀπόρους δωρεάν.

(ἀκολουθεῖ.)

Γ. Ι. ΚΗΠΙΑΔΗΣ.

Π α ρ η ρ μ η ν ε ὑ θ η ἢ αέ-  
λ ε υ θ ε ρ ί α !

Π α ρ ε π ο ι ῆ θ η ἢ κ α λ ῆ  
ἀ ν α τ ρ ο φ ῆ !

Ἐλευθερία ἄρα γε λέγεται ἡ ἀπολαυσις παντός πράγματος τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιθυμήσω, ἢ ἐκτέλεσις πάσης πράξεως τὴν ὁποίαν θὰ θεωρήσω εὐχάριστον ἢ ἀνάμειξις εἰς πᾶν ἔργον τὸ ὁποῖον μὲ τέρπει; Ἐὰν τοῦτο καλῆται ἐλευθερία, ἀδίκως θύουν πρὸ τοῦ βωμοῦ τῆς ἐθνη, λαοί, φυλαί. Καὶ ὅμως τοιαύτην τινὰ φαίνονται ἐννοοῦντες

τὴν ἐλευθερίαν τινές, καὶ ὅμως ὑπάρχουσιν ἐν Κύπρῳ γονεῖς τινες ἀδιαφοροῦντες ὅλως περὶ τῶν ἀρρένων κατ' ἐξοχὴν τέκνων των, ἂν δέ τις τοῖς εἴπῃ, «τὸ τέκνον σου, ἀγνοοῦν ἀκόμη ποῖον εἶναι τὸ ἀληθές; ὠφέλιμον τὸ ἀληθές καλόν, ἀνάγκη νὰ περιορισθῇ ὀλίγον διὰ τῶν συμβουλῶν σου νὰ κρατηθῇ ὀλίγον ὁ χαλινός, ἄλλως θὰ αἰτιάται κατόπιν σὲ ὡς βλέποντα καὶ ἀδιαφοροῦντα, καὶ ματαίως ἐπειτα θὰ παραπονῆσαι καὶ σὺ» ἄφες—λέγει—τὸ παιδί ἐ λ ε ὑ θ ε ρ ο ν διότι ὑπάρχει κίνδυνος νὰ ὑποκύβῃ εἰς ἄλλα ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν ὑγίαν» καὶ οὕτω διὰ τοῦ «ἄφες ἐλεύθερον» γίνεται ἡ μικρὰ ζύμη ἥτις ζυμοῖ τὸ μέγα φύραμα τὴν ὑπερβολὴν, τὴν ἐξίαν, τὴν δευτέραν φύσιν τὴν καὶ χειρότεραν τῆς φυσικῆς φύσεως. Ἰδοὺ μετὰ ταῦτα συνεπερχομένας καὶ σωματικὰς ἀσθενείας, παραλυσίας, καὶ χρηματικὰς καταστροφάς. τῆς πικρᾶς δὲ ταύτης ἀληθείας ἐχομεν δυστυχῶς ψηλαφητὰ ζῶντα καὶ κινούμενα παραδείγματα. ἡ ἐλευθερία δὲ θεὰ τῶν θυμάτων τούτων τῆς ἀκρισίας τῆς ἀχαλινώτου ὁρμῆς τῶν παθῶν τῆς ἀκορέστου ἀπολαύσεως πάσης ἡδονῆς, ἀδυνατεῖ δυστυχῶς νὰ μᾶς ἐξεγείρῃ τοῦ φοβεροῦ καὶ καταστρεπτικοῦ ληθάργου ὑφ' οὗ κατεχόμεθα. θὰ ἐξεγερθῶμεν δὲ ἡμέραν τινὰ καθ' ἣν ἡ ἐξέγερσις θὰ ἦναι μόνον ἀναγκαία εἰς τὰ νὰ αἰσθανθῶμεν ἐντονώτερον τὰς φρικτάς καὶ ὀλεθρίους συνεπειὰς τῆς ἀδιαφορίας μας. καὶ οὐδὲν πλέον.

(ἀκολουθεῖ.)

Ἡ ξανάστραφαις δουλειαὶς πολλάκις ὀφελούν.

Κύριε κύριε τῆς Τρομπέτας.

Ξεύρετε τί ἔκαμνον εἰς τὴν Πάφον οἱ κλέπται ἐν τῇ ἐποχῇ τῆς τρομερᾶς κλεπτοκρατίας; ἐκαλλέκοντο τοὺς ἱπποὺς ξανάστραφα· δηλαδὴ τὸ ἐμπροσθινὸν μέρος τοῦ πετάλου τὸ ἔβαλλον κ' ἐθώρει πίσω, καὶ τὸ πινὴν κ' ἐθώρει ἐμπρὸς καὶ τοιοῦτοτρόπως ἐν ᾧ ἐπήγαυναν εἰς τὴν Πάφον π. χ. ἐνόμιζέ τις ὅτι ἐπήγαυναν εἰς τὸ Καρπάσι, κ' ἐπήγαυνε κατόπιν τοὺς νὰ τοὺς εὕρῃ ὥστε ποτὲ δὲν τοὺς εὕρισκε καὶ ὠφελοῦντο λοιπὸν αὐτοὶ κλέπται ἀπὸ ξανάστραφαις δουλειᾶς. Ἐρχεσθε λοιπὸν νὰ μεταχειρισθῶμεν κ' ἡμεῖς τούτῃ τὴν αἰσθητὴν γὰρ ταῖς δουλειαῖς μας μετὰ τὴν Κυβέρνησιν; διότι μὴ φαίνεται πῶς θὰ ὠφεληθῶμεν. Ἡ Κυβέρνησις δηλαδὴ δὲν κάμνει τίποτε ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ τῆς λέγομεν ὅτι εἶναι καλὰ καὶ γι' αὐτὴν καὶ γιὰ

μᾶς, παρὰ κάμνει οὐλὴν τὰ ἐναντία· νὰ τῆς λέγωμεν λοιπὸν νὰ κάμνῃ ἐκεῖνα ποῦ μᾶς βλάπτουν γὰρ νὰ κάμνῃ, εἰς τὸ πείσματος, κείνα ποῦ μᾶς ὀφελούν καὶ κατὰ πρῶτον βάλε εἰς τὴν ἐφημερίδα σου τὰ ἐξῆς.

Οἱ μὲν οὖν ποῦ μποροῦν νὰ ὠφελήσουν καὶ τὴν δένδροφυτείαν καὶ τὴν ἀμπελοφυτείαν καὶ γενικῶς τὴν γεωργίαν εἶναι οἱ ἐν ἀταξίᾳ ζῶντες κτηνοτρόφοι τῶν ὀπείων μπαϊρακτάριδες εἶναι οἱ βοσκοί· διότι ἔνας λόος λαοὶ εἰς τὴν κοπρίσιν ἐν τῶν εἰς κ' εἶναι ἀλήθεια ὅσον λοιπὸν περισσότεραις εἰς εὐρίσκον αἱ εἰς στήνὸν μέρος γῆς, τόσον τὸ καλλίτερον· διότι τὸ κοπρίζουν. Παρακαλοῦμεν λοιπὸν τὴν Σεβαστοτάτην μας Κυβέρνησιν νὰ διώξῃ τοὺς βοσκὰς ποῦ τὰ ὄρη ποῦ κάμουν τόσαις ζημιαῖς, χωρὶς κανέναν ὀφελος, ἢ νὰ τοὺς στείλῃ μὲς εἰς τὰ σπίτια μὲς εἰς τὰ περβόλια, μὲς εἰς τὰ αὐτέλια, καὶ θὰ μᾶς ὠφελήσῃ πολὺ μὲς εἰς τὰ σπίτια θὰ μᾶς ὠφελήσῃ α.) διότι θὰ πατήσουν αἱ αἰγες τὰ δόματα νὰ στρακώσουν, γὰρ νὰ μὴ εἰσέλθουν τὸν χειμῶνα καὶ β.) διότι τὰ ταύρα τοὺς τραοῦλλους πολὺ ὠφελεῖ εἰς τὴν ὑγίαν μὲς εἰς τὰ περβόλια θὰ μᾶς ὠφελήσῃ διότι α.) θὰ φάσιν ἐκεῖνα τὰ παραπάνω κλωνὰ τὰ ὅποια κόπτονται καὶ πετάσονται ἢ θὰ μᾶς ἐγάλουν ποῦ τὸν κόπον ἢ β.) θ' ἀφήσουν καὶ πολὺ κῆπρι μὲς εἰς τὰ ἀμπέλια παλαιὰ μᾶς ὠφελήσῃ α.) διότι θὰ μοντιολοῦσιν ταῖς κλημακίδες διὰ νὰ ἐνταμώσουν καὶ νὰ δώσουν περίτου καρπὸν (συνειθίζομεν νὰ κάμνωμεν ἡμεῖς τοῦτο· δηλαδὴ τὴν μὲς εἰς τὸν Μαν-κόπ-ομεν ταῖς μούτταις τῶν κλημακίδων, ἀλλὰ πόσαις νὰ κόψωμεν; καὶ πόσον κόπον θὰ κάμνωμεν; ἐν ᾧ 100 αἰγες εἰς μὴν ὥραν ὑπεροῦν νὰ μοντιολοῦσιν, ἐν ξύρῳ, πόσον ζευκαριῶν ἀμπέλια καὶ β. 5' ἀφήσουν καὶ, δὲν ξεύρω, πόσα γουμάρκα κῆπρι ποῦ καὶ ἀξίζει.

Μερικοὶ ἀνόητοι ποῦ ἐν ξεύρῳ, εἰς καὶ μίνα, ἔλα τὰ διπλὰ κατὰ ποῦ ἀράδια-σα παραπάνω, θέλουν νὰ βάλουν τουρκοπούλλους, κ' οἱ μπροκομμεῖνι μας οἱ Νομοδέται, χωρὶς νὰ τοὺς προτάξῃ κανέναν, ἐπὶ τὴν Χώραν κ' ἐπρόστασαν τὸν Ἀρμιστὴν νὰ βάλῃ μὲ τὸ ξύριν ποι-ὸς τοὺς ἐπρόστασιν; ἀλλὰ ἔλα καλὰ ἔκαμε καὶ δὲν τοὺς ἄκουσε· τί τοὺς θέλομεν τοὺς τουρκοπούλλους; γὰρ νὰ διώχνουν τὰ κτηνὰ ποῦ τὸ μάλιν μας ποῦ θὰ μᾶς ἀφύουν μούχτιν τόσον κῆπρι ποῦ οὐλὴς ὁ κόσμος γυρεῖ το νὰ τὸ γοράσῃ καὶ δὲν τὰ βρῖσκει, καὶ νὰ ξελαῶν καὶ τοὺς ροκόλους μας ποῦ πέφτουν καὶ ἂν φορὰν νὰ κοιμηθῶν κ' ἐν ποῦ βλέπουν τσοῦρους; αὐτοὶ γυρῶν ὡς κάπουν εἰς τὰ ἡσυχά τοὺς διότι δὲν εἰσάθουν εὐκαριστήμινι καὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν λέγομεν: μὴ τοὺς ἀκούσῃ ὁ Σεβαστοτάτη καὶ πατρικωτάτη ἐκλαμπροτάτη ἡ... ἡ... ἡ... ὅτι σοῦ τερεκάει Κυβερνήσις μου· διώξε τοὺς τουρκοπούλλους, κατέβασε τοὺς βοσκὰς μὲς εἰς τὰ αὐτέλια νὰ τὰ μοντιολοῦσιν καὶ νὰ τὰ κοπρίσουν νὰ κάμουν μαζούλιν νὰ φάμεν καὶ μῆς καὶ οὐ ἂν μείνῃ τούτῃ εἶναι ἡ εὐκαριστήσις μας καὶ μὲν ἀκούσῃ τοῦ νοῦ καὶ τοῦ ἁλλοῦ.

9 Μαΐου 84.

Ένας Φίλ Α. Λήθης.

Κύριε ποῦ γράφεις τὴν "Σάλπιγγα."  
Θὰ σοῦ πῶ καὶ τι μὰ φοβοῦμαι ποῦ

σαι καὶ σὺ Λεμεσιανὸς καὶ δὲν θὰ τὰ γρά-  
φῃς εἰς τὴν Σάλπιγγα, ἀλλὰ πρέπει νο-  
μίζω νὰ τὰ γράφῃς ἐν ἅν δὲν τὰ γράφῃς  
μισὴ ἐντροπὴ δική σου μισὴ δική μου.

Ἐβουλήθηκα κ' ἦλθα μὲν ἡμέραν Κυ-  
ριακὴν ἔς τὴν Λεμεσσὸν καὶ εἶπα ἄς πᾶ-  
γω ἔς τὴν Ἐκκλησίαν τοὺς τούτους νὰ  
διδῶμεν, λειτουργοῦν σὺν κ' ἐμᾶς ἄρα γε;  
ἐπῆγε λοιπὸν τὸ πρῶτ' κατὰ τὸ σύστημά  
μου· βλέπω τὴν Ἐκκλησίαν κλειστὴν πε-  
ριμένω μισὴν ὥραν δὲν ἀνοίγει· τὴν ἐπᾶ-  
θαμεν εἶπα· αὐτοὶ ἐλειτούργησαν καὶ ἐβγῆ-  
καν κρύβας κ' ἐγὼ περιμένω σὺν τῷ τριγ-  
λὸν δὲ χαμπαί· ἐβγήκα ἔξω, κ' ἐρχομαι  
κατὰ κάτω ἔς τὸ παζάρι, βρῆσκω τὸν φί-  
λον μου Ν... ὦ πολλά πρῶτ' σιὸρ! πό-  
θεν ἐρχεσαι λαλεῖ μου· ἐπῆγε φίλε μου  
τεῦ λέγω ἔς τὴν Ἐκκλησίαν ἀλλὰ φαίνοι-  
ται ἐπολειτούργησε, καὶ πόσον ἤθελα νὰ  
λειτουργήσω ἔς τὴν Ἐκκλησίαν σας σή-  
μερον γὰρ;—Οἱ σιὸρ μου λέγει ἀκόμη  
ποῦ εἶσαι μετὰ μίαν ὥραν δὲ μβοῦν ἔς  
τὴν Ἐκκλησίαν μας.—Ἄ Παναγία μου!  
καὶ σὺς ἐγείνετε σωστοὶ φράγκει σιὰ.  
Ν...—Αἶ μὰ ἔτσι ἐν τῷ σύστημα μου  
λέγει.—Καλὰ λοιπὸν. Ἐστραφήκαμεν  
κ' ἐμῆς κ' ἐκαθίσταμεν ἀππῆζω ποῦ τὴν  
Ἐκκλησίαν· ἐπεριμέναμεν καμμίαν ὥραν  
ἤρχισεν ἡ τάξις ἐμβήκαμεν ἔς τὴν Ἐκ-  
κλησίαν· ἀλλὰ ἅμα ἐμβήκα μέσα ἤρχισαν  
ἀπῆζω κατὰ φωναῖς τοῦ δὲν ἤκουα οὔτε  
λειτουργίαν οὔτε τίποτε· ἐνθυμήθηκα τὰ  
ὄργανα τῶν φράγκων ἔς τὴν Ἱερουσαλὴμ  
ποῦ ἅμ' ἀρχισῇ ἡ λειτουργία μας ἀρχί-  
ζουν κ' ἐκεῖνοι ἐπίτηδες τὰ ὄργανα βγαί-  
νω ἔξω νὰ δῶ τί τρέχει, τί νὰ δῆς γυί-  
μου· βλέπω καὶ τριανταφῶν κοπελλοῦ-  
δια ἐπαίζαν τριάπηδ' ἄθροον γέρον· τῆς  
Ἐκκλησίας ἑνας ἐκωλόσυνον τὸν ἄλλον,  
ἄλλοι ἐσφυροῦσαν, ἄλλοι ἐτραβυῦσαν ἔ-  
ναν γέρον πτωχὸν ποῦ τὰ πόδια, καί φω-  
ναῖ, πολλαῖς ποῦ μὲν ἐρωτήσῃς· ἐμβήκα  
πάλιν μέσα κ' εἶπα νὰ μβῶ μέσ' ἔς τὸ ἱε-  
ρὸν ἵσως ἀκούω τί λέγει ὁ παπᾶς· μὰ  
ποῦ γυίε μου! ποῦ ταῖς φωναῖς καὶ ποῦ  
ταῖς πισταλίστρες τῶν λαωμένων πόζω ἡ-  
ξευρεν γὰρ ὁ παπᾶς τί ἐκωμεν, γὰρ ὁ διά-  
κος; Οὔτε τοῦ δῆκου ἤκουσα τί εἶπεν οὔ-  
τε τοῦ ψάλτου· ποῦ καλὴ! ἄλλον πρᾶγ-  
γα ἡ λειτουργία τοῦ χωροῦ μου κρίμα  
καὶ πάλιν κρίμα ποῦ ναι καὶ πολιτεία καὶ  
ἔχασα καὶ ἐγὼ χατζῆς ἄνθρωπος τὴν Ἐκ-  
κλησίαν μου κῆνιν ἤν ἡμέραν, καὶ ἡκαρ-  
διά μου πὸ μέσα ἐπαιζὶ τύμπανον ὡς τὸ  
μεσημέρι νὰ βγαῖν ποῦ τὴν Ἐκκλησίαν.

(Ἐνας φίλος σου ἄμμάν σε ξέρω)

Σ. Σ. Ἐχεις δίκαιον ἄξερόφιλέ μου· τί  
λέγεις; ἐρχεσαι κάτω νὰ σὲ βάλλωμεν φύ-  
λακα;

Λάρνακι 25 Μαΐου 1884.

Κύριε Σαλπικτά.

Πολιτισμολόγιον

Κυνηγοὶ τινὲς, φανταζόμενοι ὅτι οἱ Λα-  
γωοὶ, ἀφῆκαν τὰ βουνὰ καὶ δόση, ἐζητουν  
νὰ κυνηγήσουν αὐτοὺς ἐντὸς τῆς πόλεως,  
καὶ προχθὲς ἀλίγον ἔλειψε νὰ φονευθῇ  
λαὸς, ἀντὶ ὃ ζητούμενος Λαγός, νοστι-  
μώτατον ἐν τούτῳ εἰς τὴν ἐποχὴν μας.

Μετεωρολογία

Συζητήσεις διὰ ξίνας ὑποθέσεις, τὰ μά-  
λι ἐνδιαφέρουσαι τοὺς συζητητὰς, λαμ-  
βάνουσι χώραν εἰς δῆμόσια μέρη, χωρὶς  
οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον νὰ βάλλωσιν ὑπ' ὄψιν  
τῶν τὴν ὀπισθίαν σακκούλλαν ἀλλὰ τὴν  
ἐμπροσθεν πάντοτε τὴν περιέχουσιν ἐν-  
νοεῖτε τὰς ξίνας ὑποθέσεις καὶ τούτο ὑ-  
ψηλὴς περιωπῆς ἀποκύημα.

Ἡ πτώχεια θέλει καὶ κυλοπεράσῃ, τὸ  
γνωμικὸν τοῦτο εὐρίσκεται πρὸ τινος ἐν-  
ταῦθα εἰς ὅχι μικρὰν χρῆσιν· διότι πι-  
λοὶ ἀδιαφοροῦντες περὶ τῶν πάντων ἐρ-  
ρίφθησαν εἰς ἐξακολουθητικὰς διασκεδά-  
σει μεθοκρασιᾶς, ἐνομίζουσι τούτο, πο-  
λὺ μεγάλον κατόρθωμα.

Ζιγκ Ζάγκ.

## ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασία ἄπισσα γρ. 170—180  
τὸ γομάρι· μετὰ πίσσα γρ. 155—  
168 τὸ γομάρι.

Ρακῇ σοῦμα βαθμῶν 19 γρ. 2  
6)40—2 1)4 ἡ ὁκᾶ.

Σταφίδες βρασμέναι γρ. 1 16)40  
—1 18)40 ἡ ὁκᾶ.

## ΔΙΑΦΟΡΑ.

Κύριον Δημαρχεῖον.

Καλ' ἡμέρα· ἡ ὄχι! ἀνακαλῶ  
τὸ καλ' ἡμέρα μου κατὰ τὸ παρὸν  
καὶ ἐπειτα ἂν τοῦ μείνη τόπος λέ-  
γομέν το. Ἐξυμώθης πλέον κατὰ τὰ  
προζύμι σου. λοιπὸν πότε θὰ δια-  
τάξῃτε νὰ πελεκηθῶσιν ἐκείναις ἡ  
πλάκαις νὰ μὴ διδῇ ὁ κόσμος χα-  
μαί; θέλετε καὶ καλὰ νὰ μᾶς κά-  
μετε νὰ φαινόμεθα βαρεῖς ὅλοι, νὰ  
περπατοῦμεν δηλ. με καμᾶρι καὶ  
μέ χάριν; νὰ δὲν εἶδατε χθὲς ἕνα  
πούβαλλε στείχημα ὅτι τὸ φάρδος  
τοῦ δρόμου εἶνε ἴσον μετὰ τὸ μάκρος  
τοῦ κείνου, καὶ ἐξηπλώθη χαμαί  
κ' ἐμενεν ἀπορημένος ὁ κόσμος πῶς  
δὲν ὑπῆρχε καθόλου διαφορά; κ' ἔ-  
ναν ἄλλον ποῦ ἀφοῦ ἔχασε τὴν ἱ-  
σορροπίαν καὶ τ' ἀπεφάσισε πλέον  
νὰ ἑξαπλωθῇ, ἐσηκώθη πὸ χαμαί  
καπλατισμένος μετὰ γάλα ξινόν, δι-  
ότι ἠθέλησε νὰ στηριχθῇ πάνω ἔς  
ἕνα ποῦ κράτει ἀγγεῖον γεμάτον  
γάλα καὶ ἐχύθη ὅλον πάνω του;  
Σὰς ἀρέσκουν ταῦτα;

Τώρα λοιπὸν ἂν θέτε πάρτε τὸ  
καλημέρα μου ....ἄ....δὲν το θέλε-  
τε;...φέρτε το δῶ κ' ἐγὼ τοὺς μευ-  
στερῆδες του.

Χοῦ ου ουμ! γού ου ουμ! σὰς  
βλέπω χά!

—ἄφῃσέ μας ἀδελφε καὶ σύ.

—τί ἐπάθετε κύριε;

—Μὰ βρε ἀδελφε δὲν παρατηρεῖς  
καὶ σὺ ὅτι μᾶς ἐπῆραν αὐτοὶ τὰ  
δικαιώματά μας; παντοῦ εἶσε-  
χ ὡρ ῆσαν αὐτοὶ καὶ ἡμεῖς πε-  
ριφρονούμεθα.

—ποῖοι σὰς ἐπῆραν τὰ δικαιώμα-  
τά σας;

—νὰ αὐτοὶ οἱ ἀ π ὁ μ α χ ο ι.

—Αἶ καὶ τί τάχα; ἂν ἦν· ἀ π ὁ  
μ α χ ο ι καὶ ὅμως εἶνε ἀ ν ὀ ρ εῖ-  
ο ι σ τ ρ α τ ι ὠ τ α ι πρέπει νὰ  
ἦνε ἄεργοι;

—Βέβαια· τώρα θὰ δρέψωμεν ἡ-  
μεῖς τὰς δ ἄ φ ν α ς καὶ αὐτοὶ νὰ  
μᾶς καμαρώνουν, τώρα αὐτοὶ πρέ-  
πει νὰ μᾶς λέγουν «ἄμμες ποκ' ἡ-  
μεν ἄλκιμοι νεανῖαι», καὶ ἡμεῖς  
νὰ τοῖς λέγομεν «ἄμμες δὲ γ' εἰ-  
μέν· ἦν δὲ λῆς πεῖραν λάβε».

—Ὅχι· εὐχαριστῶ· πύρραν δὲν  
λαμβάνω οὔτε πινω.

—Ὅχι ἀδελφε καὶ σὺ μᾶς κοροῖ-  
δεύεις ἐνῶ τὸ πρᾶγμα εἶνε σπουδαῖ-  
ον.

—ὦ! βέβαια! καὶ αὐτὴ εἶναι μιὰ  
σπουδὴ ποῦ...

—Αἶ ἔς τὸν διάολον καὶ σύ.

Τρίμματος.

Ἐ φίλε σὺ ποῦ τὰ σιερόσια! δὲν  
μοῦ λέγεις γιὰ τὰ βάλλεις αὐτά;

—τὰ βάλλω κύριε γὰρ νὰ μὴ ξε-  
μαρίζωμαι ποῦ τὰ σιδηρά.

—ἄ γι' αὐτὸ λοιπὸν βάλλουν τὰ  
σιερόσια;

Φίλε Σαλπικτά.

Ἀπὸ τὸν καιρὸν ποῦ ἦλθεν ἐκεῖ-  
νος ὁ Οὐάιτ διοικητὴς ἔς τὴν Λε-  
μεσσὸν, ἐγένετο συνθήκη νὰ ἀ σ πρί-  
ζ ο υ ν τ ἄ ς π ρ ο σ ὀ ψ ε ι ς τῶν  
αἰ κ ι ὦ ν με ἀσπρίστην με γύφον  
κλ. Εἰς ἐμὲ ὅμως καὶ εἰς πολλοὺς  
δὲν ἀρέσκει τούτο τὸ σύστημα· καὶ  
πραγματικῶς παρατηρήσατε καὶ  
σεῖς μερικὰ κτίρια ἀγγλικά ποῦ  
δὲν εἶνε ἀσπρισμένα καὶ φαίνεται  
καθαρὸν τὸ κατῆρι καὶ διακρίνον-  
ται αἱ γραμμαὶ νὰ δῆτε πῶς εἶνε  
νοστιμότερα· ἐνῶ ἡμεῖς καὶ τοιαῦ-  
τα κτίρια ἔχομεν ἀρκετὰ καλλιτε-  
ρα ἀπὸ ἐκεῖνα, τὰ χαλοῦμεν μετὰ  
τὸ ἀσπρίσμα.

Ρολόγι.

Ἀπόχει νοῦν, ἄς καταλάβῃ.

Διάλογος μεταξύ Διοικητοῦ τι-  
νος καὶ ἐνὸς πολίτου.

Διοικητ. (Κατόπιν τινῶν ἄλλων ἐρωτήσεων.) Θ' ἀναχωρήσετε σήμερον διὰ τὴν Λευκωσίαν; (καθ' ἣν στιγμὴν τὸ ταχυδρ. ἀτμόπλοιο ἤγ κυροβόλησε.)

Πολ. Ὅχι τώρα· διότι ἂν εἶχον σκοπὸν νὰ ὑπάγω, θὰ ἤμην τώρα μέτ' ἑς τὸ ἀτμόπλοιο.

Διοικ. Καὶ πότε θ' ἀναχωρήσετε; μετ' ὀλίγας ἡμέρας;

Πολ. Ἄ ὅχι· διότι ἂν θὰ ἀνεχώρουν, θὰ τὸ ἐβλέπετε μέτ' ἑς τὰς ἐφημερίδας (Σ. Σ. Πῶς γὰρ οὐ; σπουδαῖος γὰρ ἐστὶν ἀνὴρ!!!)

Διοικ. Πῶς; καὶ αὐτὸ θὰ τὸ ἐδημοσιεύετε;

Πολ. Μάλιστα· ὅ,τι πράττω καὶ ὅ,τι γράφω τὰ δημοσιεύω διὰ τῶν ἐφημερίδων. (ἐκείνων ποῦ τερεϊάσαν με τὰ μυαλά του.)

Διοικ. Θὰ ἦτο καλὸν, ἂν ἐπηγαίνετε τώρα εἰς Λευκωσίαν.

Πολ. Σκοπεύω νὰ ὑπάγω εἰς Πάφον δι' ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως.

Διοικ. Καὶ ἀπὸ τὴν Πάφον θὰ ὑπάγητε εἰς Κερύνειαν; (ἐμπαικτικῶς ποιῶν σχῆμα τῆς διευθύνσεως διὰ τῆς χειρὸς του.) (Ἐνταῦθα ὁ Διοικητὴς ἤθελε βεβαίως νὰ εἶπῃ Κέρκυραν, ἀλλ' ἐλησμόνησε.)

Πολ. (ὀργιζόμενος καὶ μετ' ἐντονωτέρας φωνῆς.) Ὅχι· θὰ ὑπάγω εἰς τὸ Λονδίνον. (δεικνύων αὐτὸ διὰ τῆς χειρὸς του.)

Διοικ. Καὶ τί θὰ κάμνῃτε ἐκεῖ; ἔχετε τίποτε δικαστικὰς ὑποθέσεις;

Πολ. Ὅχι· ἐπειδὴ ἤκουσα ὅτι ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Κύπρου κ. Οὐάρρεν ὑπῆγε διὰ νὰ γίνῃ Ἀρμοστής τῆς Κύπρου, δι' αὐτὸ θὰ ὑπάγω καὶ ἐγὼ διὰ νὰ γείνω Διοικητὴς τῆς πόλεως ταύτης.

Διοικ. Καλὰ· τότε τὰ πράγματα θὰ πηγαίνουν πολὺ καλὰ.

Πολ. Βεβαίως· πολὺ καλλίτερα, παρ' ὅσον τώρα πηγαίνουν.

(Βρὲ μωρὲ πολίτα μπράβο σου σὲ βεβαιῶ ποῦ μάς τιμᾷς κηλῆς· ἀλλὰ μήπως καὶ ἀφοῦ γίνῃς Διοικητὴς χάσῃ αὐτὴν τὴν καλὴν σύνην· πόχεις καὶ ἀντὶ νὰ κτυπήσῃς τὴν πόρταν τοῦ καλλίτερα, κτυπήσῃς τὴν πόρταν τοῦ φοῦτορος καὶ τότε καλλίτερα πηγαίνει μόνος σου καὶ κατακόβῃς πολὺ-

τά μου· θέλεις κ' ἡμᾶς συντρόφους;

Αἶ· πῶς σὰς φαίνονται αὐτά; τρώετ' ἔτσι πελλάρα;

Ἐν ἐν πελλάρα ζώπρωτη καὶ φινὰ λαομάρια;

— Ἀφῆσέ με νὰ δῶ ἐδῶ μέσα.

— περπάτει ἀδελφέ.

— βρὲ ἀφῆσέ με κ' εἶδα γυναῖκα νὰ εἰσέλθῃ δῶ μέσα ἑς τὴν Πυρραρίαν· ἐγὼ βλέπω καλὰ· τὰ μάτια μου εἶνε καθαρὰ σὰν τὸ χιόνι.

— νὰ τὴν βρὲ ἀδελφὲ εἶνε ἡ..... νὰ πίνῃ πύρραν τί μὲ τοῦτο;

— βρὲ καὶ ποῦ νὰ πῇ τὸ καταρραμμένον, ἂν ἤθελε πύρραν δὲν ἐπινε ἑς τὸ σπῆτί της; αἶ;

Περίδρομος.

Θέλετε νὰ μὴ σὰς ἐνοχλοῦν οἱ φύλλοι; Βάλτε ὑποκάτω ἑς τὴν κλίνην σας ἐν δέμα μύτταις τῆς ἀφινθῆς δηλ. «γένεια τοῦ γέρου» ποῦ τὰ λέγομεν ἡμεῖς· καὶ ἐπειδὴ οἱ φύλλοι ἀποστρέφονται πολὺ τὴν μυρωδῆν τοῦ χόρτου· τούτου φεύγουν καὶ σὲ ἀφίνουν ἥτυχον.

Ἡμεῖς συνειθίζομεν νὰ λέγωμεν ὅταν γυρεύωμεν τίποτε μὲ μεγάλην προθυμίαν ὅτι «τὸ γυρεύομεν μὲ τὸ κηρί» τοῦτο σήμερον κάμνει καὶ ἡ Ἀστυνομία τῆς Κύπρου· καὶ νὰ ἰδοῦ. Προχθὲς ἐστάλησαν ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι εἰς Καλαβασὸν νὰ εὑρῶσιν ἕνα φονέα ἐκ Λευκάρων ὅστις ἐφόνευσέ τινα· ἦσαν 6—8 μὲ ἕνα ἀξιωματικόν· λοιπὸν ὁ ἀξιωματικὸς διέταξεν ἕνα ζαπτιὲν καὶ ἤναψε κηρί καὶ τὸ ἐκράτει ἐμπρὸς ἐκεῖνος καὶ ἔσπρωξε ὁ ἀξιωματικὸς καὶ ἐγύρευαν τὸν φονέα μὲ τὸ κηρί· πῶς σὰς φαίνεται; δὲν πρέπει νὰ ποῦμεν καὶ γιὰ τὴν ἀστυνομίαν τῆς Κύπρου ὅτι γυρεύει τοὺς κλέπτας καὶ τοὺς φονεῖς μὲ τὸ κηρί; Μωρὲ κεφάλι καὶ σκέψιν ποῦ τὴν ἔχει γιὰ ἀξιωματικὸς· μὰ ποῶς ξεύρει; πιθανὸν νὰ ἦνε κανένας νέος ἐγγλέζικος τρόπος.

«Σοφία ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ Ἀγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι» θὰ συμφωνήσῃτε καλὲ θὰ συμφωνήσῃτε. «Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἀγ. Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα» μὴ λῖρα ἐμείνε ἑς τὸ μέσον σὰς τὴν

μοιράζομεν. «Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις» μὴ φύγῃς! μὴ φύγῃς! νὰ σὰς συμφωνήσωμεν νὰ ποῦμεν τὸν καρπουμῶν·» κτλ — Ἀπαράλλακτα καθὼς τὰ λέγομεν τὰ ἔλεγε προχθὲς ἕνας παπᾶς ἑς ἕνα χωρίον, ὁ ὁποῖος κάμνει καὶ τὸν μεσίτην· ἀνεγίνωσκε τὸ Εὐαγγέλιον ὡς ζητεῖνος εἰς ἐν σπῆτι, καὶ τὸ βλέμμα καὶ ὁ νοῦς του ἦτο νὰ συμφωνήσῃ δύο ἄλλους διὰ τὴν πώλησιν ἐνὸς ζώου. Αὐτὸς μάλιστα ὁ παπᾶς κάθεται καὶ εἰς τὰ καρενεῖα καὶ παίζει χαρτιά· φαντασθῇ τελευτῶν ποίου εἶδους πράγμα εἶνε! Θέλομεν στήσῃ τὴν προσοχὴν μας καὶ ἂν ἐξακολουθῇ τὰ αὐτὰ νὰ τὸν δημοσιεύωμεν διὰ νὰ παυθῇ, διότι τοιοῦτοι ἱερεῖς δὲν πρέπει πλέον νὰ ὑπάρχουν.

Λύσις τοῦ αἰνίγματος 2.

ἰτέα.

Αὐτῆρες. Χρ. Σώζοντας, Π. Χ. Μοδινός, Ν. Γ. Μαληκίδης. Ἐκ Λευκωσίας. Ι. Γ. Μιχαηλίδης, Κ. Ο. Χασάπουλος, Ι. Δ. Βιργόπουλος.

#### ΑΙΝΙΓΜΑ 1.

Δὲ μου λίγαις τ' ὄνειρά σου τρισατάρατε κυρά μου;

— τρεῖς ἐνοῦλλαβοι· τρεῖς αἰσθηματίζουσιν τ' ὄνειρά μου,

Πόνος καὶ οἰκονομία γὰρ νὰ φύγω μ' ἀναγκάζουν,

ἀλλ' οἱ τύραννοί νὰ μένω εἰς τὸν τόπον μὲ βιάζων.

Δυστυχέστατον σὲ, κάμνω, καὶ ἐγὼ κ' ἡ τυραννία,

τότε μόνον θὰ μὲ χάσῃς ὅταν ἔλθῃ ἡλευθερία.

X. II.

Λύσις λογογράφου

Ἐπὶ τῷ ὄνειρῳ καλὸν ἢ πλεῖστον πολὺς.

Αὐτῆρες. Ἐκ Λευκωσίας. Ι. Γ. Μιχαηλίδης, Ι. Δ. Βιργόπουλος.

Λογογράφος 6.

Ὅκν' ὅνους τις δὰκ γῆθ', Ἑλλη. δ', ἰχθύ.

Λύσις ἐρωτήσεως 6.

ὡά.

Αὐτῆρες. Π. Χ. Μοδινός, Ν. Γ. Μαληκίδης, Μ. Δ. Φραγγοῦδης, Γρ. Παπαδόπουλος. Ἐκ Λευκωσίας. Ι. Γ. Μιχαηλίδης, Ι. Δ. Βιργόπουλος.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀληθείας